

[Undervisningsministeren.]

denter på universiteter og læreanstalter. Siden denne første orienteringsdag har der også som forsøg været afholdt yderligere 3 orienteringsdage, den sidste for nøjagtig et år siden, den 19. november 1968.

Der viste sig imidlertid stigende vanskeligheder ved at gennemføre ordningerne tilfredsstillende. Det var svært at skaffe forhåndsmateriale, på nogle områder var orienteringen tendentiøs, og endelig kunne den enkelte studerende kun følge ét studium, så der ikke var chance for et valg. Men det afgørende var, at universiteter og læreanstalter rent praktisk ikke længere kunne magte opgaven. Hverken lærere eller studenter var i stand til at fortsætte.

Et af rektorkollegiet nedsat udvalg, hvori også Danske Gymnasieelevers Samaråd, Landsforeningen af Kursusstuderende og Foreningen af Lærere i Erhvervsorientering var repræsenteret, måtte erkende dette forhold uden samtidig at kunne anvise nogen øjeblikkelig erstatning. Derfor måtte arrangementet aflyses i år. Hverken ministeriet eller rektorkollegiet har dog opgivet sagen. Ministeriet har den 11. oktober fra rektorkollegiet modtaget en indstilling om nedsættelse af et samarbejdsudvalg til at stille forslag om nye og bedre former for studieorienteringen. I dette udvalg vil være repræsentanter for universiteter, læreanstalter, gymnasier, studenterkursus og højere forberedelseseksamen. Jeg håber, at vi herigennem kan finde en tilfredsstillende løsning på det — det erkender jeg — meget vigtige problem om studieorientering.

Kampmann: Jeg takker for svaret og oplysningerne, som jo går ud på, at selve systemet er under udbygning, og at de hidtidige studieorienteringsdage har været forsøg. Men jeg synes nok, man må beklage, at det ikke tidsmæssigt er lykkedes at afslutte forsøgene og samtidig sætte en mere permanent ordening i gang. Da det ikke tidsmæssigt er lykkedes, er man jo kommet i den situation, at man har afblæst forsøgene, fordi der har vist sig vanskeligheder, uden på det tidspunkt, hvor man afblæste, at kunne sætte noget andet i stedet, og derfor er vi i den situation, at man formentlig i indeværende år over-

hovedet ikke udfører den studieorientering og den studievejledning, som var rimelig.

Havde det ikke været rimeligere, om man havde kørt forsøgsordningen videre, indtil man kunne sætte noget andet i stedet, i stedet for at stoppe nu, før man har noget andet at sætte i stedet? Vi har jo ikke nogen sikkerhed for, hvor hurtigt det nye udvalg kan arbejde, og hvor hurtigt der så kommer noget andet i stedet.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Til det sidste spørgsmål skal jeg sige, at hverken studerende eller universiteter og læreanstalter har set sig i stand til at videreføre forsøget med en studieorienteringsdag i den form, vi har kendt det hidtil.

Det er ikke rigtigt, at der ikke vil kunne foregå studievejledning. Det vil kunne ske på gymnasier og kursus, som det er gjort hidtil, men jeg tror ikke — det må nok erkendes — at det vil være muligt at få arrangeret en ny form for studieorienteringsdag i dette skoleår. Vi regner med at kunne finde en ny ordening fra næste år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erik Hansen* (Vejle amt) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren overveje at muliggøre udbetaling af kortvarige statskautionsrede lån til uddannelsesformål?“

Skriftlig begrundelse:

Især ved indledningen til et studium kan der let opstå et tidsrum på nogle måneder, hvor den studerende er i økonomiske vanskeligheder, mens der ventes på udbetaling fra ungdommens uddannelsesfond. Hvis der i denne situation søges et statskautionsret lån, kan det kun komme til udbetaling med en fjerdedel pr. kvartal, således at det er nødvendigt at søge om et betydeligt større lån, end den ansøgende har brug for. Hvis der i undtagelsestilfælde var mulighed for at optage mindre lån til dækning af den studerendes udgifter i en kort venteperiode, ville det afbøde mange urimeligheder, herunder at optagelsen af et større statskau-